

організацією розглядається як складне поняття, що відображає різноманітність управлінських процесів, а також плюралізм форм організацій.

Перелік використаних джерел:

1. Кожушко Л. Ф., Щербакова А. С. Лідерство як передумова ефективної системи менеджменту організації. *Вісник НУВГП. Серія «Економічні науки»*. Випуск 4(92) 2020 р. С.85-95.

Леонід Шевчук

Західноукраїнський національний університет
м. Тернопіль

ОПТИМІЗАЦІЯ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ В ЕПОХУ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЛЯ ТНК

Глобалізація суттєво впливає на транснаціональний бізнес, вимагаючи нових підходів до управління та оптимізації корпоративної системи. В цьому контексті роль та значення материнської компанії зазнають змін, ставлячи перед ними нові виклики та вимоги. Сучасна динаміка ринку змушує транснаціональні корпорації (ТНК) постійно адаптуватися та шукати ефективні стратегії розвитку. Основою зростання капіталізації та забезпечення конкурентних переваг ТНК на міжнародному рівні є вдосконалення системи корпоративного управління.

Експерти Всесвітнього банку та Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) у 1999 році визначили корпоративне управління як ключовий фактор підвищення економічної ефективності, що виходить за межі інтересів лише акціонерів та корпорацій і слугує джерелом конкурентоспроможності країн, а також важливим чинником економічного та соціального прогресу [1].

Однією з найважливіших складових ефективного корпоративного управління є забезпечення гармонізації інтересів різних груп зацікавлених сторін, включаючи акціонерів, вище керівництво, співробітників та інші зацікавлені особи. Важливим є вибудовування ефективних комунікацій та стратегій, які сприятимуть стабільному розвитку та досягненню загальних цілей компанії.

Повне визначення корпоративного управління надає ОЕСР, яке описує його як систему, що забезпечує керівництво та контроль у компаніях. Ця система передбачає наявність визначених відносин між менеджментом компанії, її радою директорів, акціонерами та іншими зацікавленими суб'єктами. Корпоративне управління створює структуру для визначення цілей компанії, засобів досягнення цих цілей та контролю за її діяльністю. Належне корпоративне управління створює необхідні стимули для досягнення встановлених цілей в інтересах компанії та акціонерів, а також сприяє здійсненню ефективного контролю, заохочуючи тим самим більш раціональне використання ресурсів компанії [2].

У контексті глобалізації та зростаючої конкуренції на міжнародних ринках, корпоративне управління стає ключовим фактором, що впливає на здатність ТНК адаптуватися, виживати та процвітати. Оптимізація управлінських процесів, взаємодія з усіма зацікавленими сторонами та постійне підвищення ефективності діяльності є вирішальними елементами для забезпечення довгострокового успіху та стійкого розвитку компаній в умовах глобальної економіки.

Перелік використаних джерел:

1. World Bank. Why Corporate Governance? (2008). Washington, D.C. World Bank Group. URL: <http://documents.worldbank.org/curated/en/099521201032331197/IDU0fbdc68130681b04fd9087600f0f4ebd1a4c3>
2. OECD (2023), G20/OECD Principles of Corporate Governance (2023), OECD Publishing, Paris, URL: <https://doi.org/10.1787/ed750b30-en>
3. Bui, H. and Krajcsák, Z. (2024), "The impacts of corporate governance on firms' performance: from theories and approaches to empirical findings", Journal of Financial Regulation and Compliance, Vol. 32 No. 1, pp. 18-46. URL: <https://doi.org/10.1108/JFRC-01-2023-0012>

Руслан Корінь, Максим Живко
Західноукраїнський національний університет
м. Тернопіль

ГЕОПОЛІТИЧНІ ТЕНДЕНЦІЇ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ У ВИРОБНИЦТВІ ЗБРОЇ ТА ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ ПІД ЧАС САНКЦІЙНОГО ТИСКУ

Управління конкурентоспроможністю в області виробництва зброї та військової техніки в умовах санкційного тиску визначається низкою складних факторів, які включають геополітичну ситуацію, економічні умови, технологічний розвиток та стратегії маркетингу. Специфіка виробництва зброї та військової техніки передбачає особливий підхід до управління конкурентоспроможністю, особливо в умовах геополітичних криз та економічних обмежень. Санкції, накладені на країни-виробники, можуть значно обмежити можливості експорту та співпраці в оборонній галузі, що ставить підприємства цього сектора перед складними викликами.

Однією з основних тенденцій є пошук альтернативних ринків. Виробники зброї та військової техніки шукають нові ринки збуту та партнерів для співпраці, зокрема в країнах, які не зазнали впливу економічних санкцій. Це може включати пошук нових контрактів у країнах, які розвивають свої оборонні потенціали або вже мають старі зв'язки з виробниками зброї [1].

Ще однією тенденцією є зосередження на внутрішньому ринку. Умови санкцій можуть призвести до скорочення зовнішнього збуту, тому виробники